

här
 4 Söndagord efter 13 dagar
 Säden är mycket men
 arbetarna äro få, de
 fördrifva Säden
 Herre, att här jändra
 re arbetare: jiv jiv!

När Herren Jesus varit
 de gamla Herrans åter
 jiv dock var full med
 insag han väl kunde
 en arbetare kunde ut
 ta på ett återfärdt färd
 var så långt och brett, att
 ingen människa kunde
 se. Anden den på. Donna
 var dock redan förut
 och bearbetad af Drak
 na, men vid Fräls
 tid nästas andelen

gumrätt af agnäs. Johannes
Björneren försäkrade att när på
hänst agnäs, men när han
den, sådant denna Glesander
våg gäddan den stora åkern
fanns var full med ~~täcker~~
tjell. Icke under då, att Gles-
ner, fann nu gädd i glesner
den stora åkern, efter den våg
fanns Björneren hade berättat, tyckte
det vara alldeles oförsmärligt
att åkerbruket var på en
vänder och ulla skatt, när
nästan hela åkern var
värd af agnäs. Berföre sade
han till sina länghusar:
färdar är mycket, men
arbetarens äro få, bedjer
hans hus färdar, efter
att han färdar traggat ar-
betare: för såd.

Det måtte ertas tvifvel vara
åkerbrukarens fel, att åker-
n är full af törne och tjell,
ty skumt jordmonen. När
en hand, och tung att uparbe-
ta, har man tillräckligt
den flitiga arbetarens snäva
utse blir alldeles obekant
uti det förlofande landet
var Glesner vidförligert
men fruktbarhet, så
här i hela Norden, hvar
solen allmog här på hägg
i skinnelien, fanns i de
förlofande landet och
mellem dag är här i no-
den ganska ringa, snö
med den var i Kanadens
land, den flitiga arbetar-
kände. Kanadens land

på skönda trettesfallt på dess, ike kan gno, eller utkåp
 färdre Jordmanen, och fextioffer åtman gemme nattu
 fullt på den bättne jordmanen, eller utkåp på öker-
 ja andra till hundrade ~~hundra~~ hundra langhalmen
 på den bästa jordmanen, tillt för hundra och tundra
 mer på i den kalla nor. Skräffelen Göttrug på de på
 den på ökerbrukaren. Hundra dagen, och på de på
 tanka Gud, och kan på skönda. Hundra mer än sanna fallt
 9 de eller 9 de hundra på. Hundra mer än sanna fallt
 den bästa jordmanen, Hundra mer än sanna fallt
 annars på hundra. Hundra mer än sanna fallt
 vara på med 9 de och 9 de. Hundra mer än sanna fallt
 9 de hundra, och i tundra. Hundra mer än sanna fallt
 på, kan ingenting. Hundra mer än sanna fallt
 af hela. Hundra mer än sanna fallt
 på öker. Hundra mer än sanna fallt
 antingen. Hundra mer än sanna fallt
 på hundra, att den på Hushållnings
 ike kan hundra. Hundra mer än sanna fallt
 i tundra eller utkåp på. Hundra mer än sanna fallt
 på den på delfig, att K. ÅKER

ike kan gno, eller utkåp
 färdre Jordmanen, och fextioffer åtman gemme nattu
 fullt på den bättne jordmanen, eller utkåp på öker-
 ja andra till hundrade ~~hundra~~ hundra langhalmen
 på den bästa jordmanen, tillt för hundra och tundra
 mer på i den kalla nor. Skräffelen Göttrug på de på
 den på ökerbrukaren. Hundra dagen, och på de på
 tanka Gud, och kan på skönda. Hundra mer än sanna fallt
 9 de eller 9 de hundra på. Hundra mer än sanna fallt
 den bästa jordmanen, Hundra mer än sanna fallt
 annars på hundra. Hundra mer än sanna fallt
 vara på med 9 de och 9 de. Hundra mer än sanna fallt
 9 de hundra, och i tundra. Hundra mer än sanna fallt
 på, kan ingenting. Hundra mer än sanna fallt
 af hela. Hundra mer än sanna fallt
 på öker. Hundra mer än sanna fallt
 antingen. Hundra mer än sanna fallt
 på hundra, att den på Hushållnings
 ike kan hundra. Hundra mer än sanna fallt
 i tundra eller utkåp på. Hundra mer än sanna fallt
 på den på delfig, att K. ÅKER

deligt utfädes, tror, ja tror
 icke minsta någonting om
 spänd. An det skärbrakene
 äro på vinståfva, att de icke
 några utfädes, tror, utan
 tillfä utfädes, tror, ja tror
 ja tror, tror den fästas, tror
 allmog tillfädes, tror, ja tror
 skärbrakene ja fästas
 agnäs. fin, i det. As det
 du villen ligt att den, tror
 es fin med agnäs. Den tror
 tillfädes utfädes af skär
 tror allmog min fästas ja
 fin äro vinst, tror, tror icke
 luter det gro fästas i fästas
 kjenta. tror, tror, tror, tror
 tillfädes, tror, tror, tror
 tillfädes ja fästas af fin, tror
 tror, tror, tror, tror, tror
 och fin fästas agnäs

St. men, fin, det inget,
 tror, tror, as allmog, fin
 tror, agnäs. det minsta
 min, i det. As det, tror
 allmog ja, tror, tror, tror
 agnäs, tror, ja, tror, tror
 agnäs, tror, min, fin
 andra tillfädes. Vinsten, tror
 och vinst, tror, fästas agnäs
 fin, ja, fin, i det. As det
 fästas, as fästas, det
 med tillfädes, fin, as
 mycket luter, de fästas med
 min, vinsten, tror, tror
 och vinst, tror, as, as
 ingen vinst, tror, tror
 fin, vinsten, ja, tror, as
 min, ja, agnäs. Fin, as
 tror, as, min, min, min
 fästas. det, tror, as, fin

få hära af denna dagens lön
 gelinn. När munnskröna
 fästa, just då för avändes
 tillfälle, att jag agnäs & Herr
 åker. Men kvar för sig
 nu munnskröna fästa, när
 de veta att oändligt vaken
 och just då när munnskröna
 när fästa, just då för avändes
 när tillfälle, att jag agnäs
 från. Herr åker. Men
 någon helt vake vaken
 och hulle besigtig af Herr
 Herr åker. Men alla
 när åker för tillfälle, att
 jag agnäs. Herr åker.
 men när inget är vaken
 hur går det då? Jo! det är
 jag, att oändligt trötta
 och jag agnäs. Men kvar för
 måla då alla vaka

betungade af
 mig? Sen. Gick, att
 ännu kvar baka
 är åker. Men
 inget? Sen. Gick
 till för sig i full
 och agnäs från.
 men. Gick, att kvar
 till gård. Sedan man
 in. Fäst. Kvar
 till gård. Sedan man
 in. Måla och arbeta
 in. Utel? Och ändå
 boken. I. Inom man
 i fäst. Just på hela
 boken. Samt ar. Kvar
 vaka. Det är mig
 kvar ike undantaget
 att åker. Vaken
 af agnäs, när alla
 munnskröna ligger och
 fästa. Sjunda flamm
 in. Finns kvar närm
 fjäl, sam är vaken
 ja när kvar nu vaka

haste

ifrån åkern, att inte
 avbrytas må få
 förfälla att få, ännu
 ena april, är här
 fått, men inte nog
 denna, att ytterligare
 åker, är full af förtä
 och till, som en
 nu har fått, när
 alla människor
 hafva uppenbar-
 nat sig at förenat.
 ännu utgået
 till, var oerligt
 denna det heliga
 den heliga fästet
 alltid alla, alla
 till var ett res, och
 fruktbarhet, den
 himmelska fästet
 har alltid lifskraft
 och grobarhet, för
 fjell, när den utgår
 näst, och är renfäst
 från alla oerligt
 från, men när

dese människor i
 deliga händer, för
 Kungens rena
 för minnas hant
 och blandas i
 med allmänhet
 från, för minnas
 hant, hela utgå
 så höga i anseende
 i det, med
 nya Testamentet, om
 att för minnas
 hade minnas
 det rena
 and med
 minnas
 för hade minnas
 rena
 lifskraft hant
 i
 med minnas
 funder, att
 Kung det inget
 fruktat hans
 för minnas

[illegible]

hate
races.

Wälske brevne, att
 Manifesta 50 på 100
 an att han skulle
 taga sig före, att ganska
 i en del Herrans, i
 var det till med till
 de dyra utgå, har
 nån af Särnens Herre
 på ett åtminstone
 på många nerna ett
 färdy har, som
 äro nersade ut i
 de i det stora laget
 och knutten i
 m, i, dörren i
 kan skall nerna
 fin laga utrym-
 na, skulle ha
 upbränd. om
 till 10, men knutet
 skall ha för
 i fina, 100. Har
 och någon stads,

Herrans åker full med
 löfne och till. När
 hos anämnat full
 för sitt eget ritare
 fruktare för vägen
 naturligt minniska
 När fäde antiliga
 Suimen graserna
 frukt. Herrans
 åker, den för en
 åker ett, färd en
 fruktare.
 I dag en i korn
 Herrans näst
 förhinder till korn
 frukt. Det är Herrans
 frukt, som färd i
 korn. Guliga frukt
 för att anämnat
 färd agnäs i Herrans
 åker, skutan minniska
 Herrans lög, ty en
 någon minniska

hade rikat afnes Herrans,
 att skulle anämnat
 i korn, vägen frukt
 för agnäs i Herrans
 åker. När en
 den alla minniska
 vägen frukt
 vägen frukt
 en färd till korn
 När det korn
 att minniska
 vägen agnäs en frukt
 färd, när
 det korn, att
 vägen vägen
 afnes Herrans åker
 det är bättre, att
 frukt vägen
 vägen att de färd
 vägen agnäs en frukt
 agnäs, frukt
 det har till frukt
 frukt frukt

när
 alla

befallning: "Jafwa
 till, men jag mena
 gas det ska ans
 omman aräret
 har fattat Allas
 lygna rättes. Men
 fign, his nägare slapp
 Säl, fann fängis deräp
 ner, att Jernares, etc.
 blifvit förföradt
 af agnes, att Jernar
 kungens blifvit
 föförtaningsad
 att Jernar och all
 Rikets fäfvar en
 grabb kagja
 fann. han finge fira
 fannan: Jefe manne
 och aräde Jernar
 Jernar och felle
 och fittand, att han
 mätte färdig trana
 arbetade: för färd,

att han måtte läsa
hur otvungen gästs
hagden, att grafen
skänke. Herrens
älsk, och den icke
tunga, några kammars
kunne till utgående
i rikets älsk, att han
måtte källa sin styg-
mane wathand till
unåmmande på
tillfälle att ju ännu
Herrens älsk, att
hagden, Herrens måtte
på skänke ämnande
astad, några kunte
han: sin lada.
Herrens fattiga
arbetares, på
sinn, sinne arbete: sin
fäst, och gästa på regn
från Hemmel
bub, på skänke efter Hemmel
en, dag, och Nattona
och Herrens folk
om dag, att icke
Herrens älsk, att
alldeles, på skänke af Herrens